

membre Àngel Franchetto, amic personal de Lluís Josep Grífol i autors conjunts del llibre *Comunicados terrestres y extraterrestres*. El 1978, Eugenio Siragusa va veure's implicat en un procés judicial en què se l'acusava de plagi, frau, extorsió continuada i violència carnal.

El plat fort de la nit arriba quan una estrella inicia un moviment rectilini en el cel. L'avís és advertit per la gent que segueix el traç de l'estel amb l'ànima en suspens. L'estrella o ovni no presenta cap diferència quant a color, dimensió o lluentor de les mils i mils que poden observar-se al seu voltant. L'únic, això, que es mou.

La trajectòria del llum és recta, la velocitat constant. Al cap d'un minut aproximadament —el temps, a les fosques i en concentració sobre l'estel, es fa confús—, desapareix. Sorgeix de nou més enllà, com si no hagués deixat de moure's i la boirina l'hagués ocultat. Desapareix una altra volta i quan torna a veure's, descendeix. Con-

tinua el moviment en davallada fins que es fon definitivament. La interpretació de Grífol és triomfant: «Te n'adones —diu— que va passar entre l'Òssa Major?».

Els presents responen a la visió del llum amb credulitat, indiferència o fastigueig. Alguns marxen, però la gran majoria no es mouen del lloc. Fa més d'una hora que dura la cerimònia. Més estels fugaços. La gent poc a poc va desfilant.

Es fa difícil testimoniar la naturalesa de l'ovni observat. Això no obstant, és molt lluny d'assemblar-se als que Grífol fotografia. Amb l'assessorament d'un astrofísic, es pot afirmar que el fenomen té una explicació científica: un satèl·lit artificial o un estel fugaç més resistent a la combustió. Sense mesura del temps exacte de trajectòria, però, els càlculs no són possibles. La incògnita, que potser no ho és tant —en funció del que es vulgui creure—, queda enlaire. En el cel, per a ser més precisos. □

LLUÍS JOSEP GRÍFOL, L'UFÒLEG DE MONTSERRAT

«L'esperit de Jesucrist era extraterrestre»

Després de molts anys d'investigar el fenomen ovni, L. J. Grífol ha arribat a la conclusió que els tripulants de les naus extraterrestres són de tres tipus. Els anomenats 'ells', els principals, ens vigilen i protegeixen.

E. C.

Lluís Josep Grífol és professor mercantil i diplomata en comerç interior i informàtica. Planteja un discurs messiànic, tot i que rebutja l'apel·latiu de messies; es considera un senzill *contactat*. Des que el 1977 va veure el primer ovni, n'ha fotografiat moltíssims, després de citar-los perquè es manifestessin. Els interpreta com a àngels que vetllen per la humanitat.

—¿Com distingir un ovni d'un meteor?

—Quan aquesta llum visible demostra un comportament intel·ligent. No quan la trajectòria que duen és uniforme, recta i lenta, com és el cas dels satèl·lits artificials, avions o helicòpters, sinó quan les evolucions són erràtiques

«No sóc un messies, tan sols un senzill 'contacte'».

i cap aparell terrestre o fenomen natural les pot realitzar. Si a això afegim que canvien de colors, que poden parar en sec, que retrocedeixen instantàniament sense esclatar, no hi ha cap dubte que es tracta d'un ovni.

—¿Quina és la vegada que ha vist un ovni de més prop?

—La més pròxima va ser una en què vam veure un ovni a uns centenars de metres. Era com una mena de fluorescent blanc que ens va passar per sobre, direcció nord-sud, i va fondre's per damunt de Can Massana, a Montserrat. La visió degué durar uns tres segons.

—¿Quin és el mitjà de coneixement adequat per entendre el fenomen ovni?

—Crec que, més que l'acumulació de coneixements científics, el que cal és tenir una disposició personal positiva, com la que per natura tenen els nens. No, la fe no hi intervé. Hi ha massa religions en el món i per aquesta causa tot és tan confús.

—S'ha parlat sovint de naus tripulades. ¿Tenen totes la mateixa procedència?

—Crec que en aquest sentit hi ha un gran desgavell, propiciat segurament per la falta d'un estudi conjunt, i també per l'aplicació de procediments d'hipnosi a persones que n'han vist. El que passa és que fa por reconèixer —i això ja ho havia dit fa anys Eugenio Siragusa— que aquests aparells poden anar més ràpid que la llum. Cal desconfiar, però, del que s'ha escrit en referència a la tipologia, tant de naus com de tripulants. No és que sigui falsa però sí exagerada.

—¿Quin seria el model més creïble de nau i d'ufonauta?

—Bé, a la nostra galàxia ha d'haver-hi multitud de civilitzacions a part de la nostra que siguin capaces d'arribar a la terra en pla científic o sols de curiositat. A tots aquests, se'ls podria anomenar *els turistes del cosmos*. Però hi ha uns altres que vénen en cos i ànima, que podríem dir-los *els de sempre*. O afectuosament, *ells*, i que obeeixen a l'apel·latiu d'*àngels, superiors, intercessors* i que asseguruen ser els responsables de la major part de les aparicions marianes, entre elles la de La Sallette, de França, i la de Fàtima a Portugal. A part d'aquests també poden haver-hi individus amb cos humà que tinguin l'esperit posseït eventualment per entitats extraterrestres per dur a terme determinades missions a curt o a llarg termini. En aquest últim apartat, jo hi inclouria Jesucrist.

—¿Què diria als escèptics sobre el tema ovni?

—Em dol de dir-ho, però en un principi que es documentin, el fenomen ovni és innegable, i qui el nega és simplement perquè està desinformat. I si encara continuen negant-ho els diria que pleguin; com fa la citació bíblica, els recordaria que és inútil llençar les perles als porcs. □